

Quisling, Sønsteby og Rinnan

Varden 17/3-99

118280

Nå er den eneste verdenskjente telemarking fra dette århundret ute av konkurransen om Århundrets Telemarking.

Det kan være strategisk klokt, for dem som gjerne vil nå frem i konkurransen.

Dødsstraff i fredstid var avskaffet i Norge. Hvis man på et noe spinkelt juridisk grunnlag har sanksjonert at et menneske ble dømt til døden og henrettet, bør et slikt menneske ikke komme på en liste over nettopp - mennesker.

Quislings ideer bør dessuten karakteriseres som nazisme, i strid med hans egen oppfatning. Han kalte det sosial individualisme, og oppfattet Nasjonal Samlings ideer som sømorske.

Juryleder for konkurransen om Århundrets Telemarking i NRK Telemark, Aase Straume vil nok bli oppfattet som ganske naiv av gamle medlemmer av Nasjonal Samling når hun ikke trodde det var straffbart å være naiv i Norge.

På det punktet vil de fleste NS-medlemmer medgi at de tok feil.

Fra sommeren 1945 er oppfatningene blitt gjensidige mellom de to parter i Norge fra 2. verdenskrig. Den er omtrent som følger.

Begge parter tar det for gitt at alt som sies positivt om motpar-

ten og negativt om dem selv er lovn. Begge parter mener at «Vi hadde nasjonal holdning og kjempet lovlige for Norges frihet. Vi gjorde en enestående innsats i våre landsmenns interesse for at de skulle komme seg velberget gjennom okkupasjonstiden. Vi holdt sannheten, yttringsfriheten, rettferdigheten, folkestyret, Grunnloven og den kristne tro høyt.

Da andre derimot, hadde ved sin politikk fått tyskerne til landet. De bekjempet de verdiene vi sanne gode nordmenn kjempet for.

Deres virke var ulovlig, og til skade for landsmenn. De tjente ikke Norges interesser, men en fremmed makts, og verdenshistoriens verste despot.

Deres eksistensberettigelse var politisk forfølgelse av annerledes tenkende landsmenn».

Det finnes et par forskjeller. Medlemmer av Nasjonal Samling ble i etterkrigstiden redde for å bli som dem som kalte seg selv gode nordmenn.

Og: Aldri har jeg hørt at NS-medlemmer har gitt uttrykk for at folk som gikk i en fremmed makts tjeneste og drepte egne landsmenn ble ansett som helter.

Både Gunnar Sønsteby og Henry Oliver Rinnan gjorde det.
I.C. Stridsklev

«Quisling, Sønsteby og Rinnan»

Den 17. ds. er J.C. Stridsklev ute med nye tolkninger av hva som var nasjonale holdninger under siste krig.

Om Quisling selv mente at Nasjonal Samling sto for «sosial individualisme», så berettiget ikke slikt tankespinn til at en Rinnan i ly av, og i samarbeid med Gestapo fritt kunne torturere til døde et

stort antall gode nordmenn.

A sammenligne Rinnan og Sønsteby - som Stridsklev gjør i siste linje i sitt innlegg - er ikke bare injurierende overfor Sønsteby, men en nedrig og ondsinnet sjofelhet som knapt noe annet menneske kunne finne på.

Finn Rafn

Varden 24/3-99